

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **K. V.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený JUDr. Emilem Flegelem, advokátem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10,

proti
žalovanému: **Městský úřad Lovosice**,
sídlem Školní 407, 410 02 Lovosice,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,
takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě podal prostřednictvím svého právního zástupce žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného, kterou se domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. 2022/008416 ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku. Současně se žalobce domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žaloba

2. Žalobce poukázal na to, že žalovaný vydal dne 18. 10. 2022 příkaz pod č. j. ODSH 35247/2022 JC ve věci vedené pod sp. zn. 2022/008416, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Příkaz nebyl žalobci doručen (resp. ani řádně doručován), neboť ho žalovaný zaslal na adresu bydliště syna žalobce stejného jména a příjmení, nikoliv na úřední doručovací adresu žalobce. Na uvedené adrese byl příkaz patrně vhozen do schránky; takové doručení však nemělo žádné právní účinky, a nedošlo proto k doručení příkazu fikcí. Uvedl, že dne 1. 4. 2023 byl žalobci jeho synem během návštěvy předán předmětný příkaz, čímž došlo k jeho doručení. Žalobce proti příkazu podal hned následující den, tedy dne 2. 4. 2023, řádný odpor. Zdůraznil, že žalovaný byl po podání odporu povinen pokračovat v řízení a vydat ve věci konečné rozhodnutí ve lhůtách stanovených § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tedy nejpozději do 30 dnů od obdržení odporu (do dne 2. 5. 2023). To však žalovaný neučinil, jelikož v řízení po podání odporu zůstal a dosud je nečinný. Nadřízený správní orgán, Krajský úřad Ústeckého kraje, se o nečinnosti žalovaného dozvěděl dne 2. 5. 2023 poté, kdy mu byla žalobcem doručena žádost o ochranu před nečinností. Krajský úřad sice na žádost reagoval již dne 11. 5. 2023, ale žalobci ochranu před nečinností žalovaného neposkytl. Žalobce poté konstatoval, že tak bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou. K věci žalovaný uvedl, že není ve věci nečinný, neboť dne 15. 5. 2023 vydal usnesení č. j. 2022/008416, které bylo poznamenáno do spisu a ve kterém je obsaženo, že trestnost přestupku žalobce zanikla, a zároveň téhož dne vydal sdělení, v němž konstatoval, že vymáhání pohledávky považuje za ukončené, neboť došlo k zániku trestnosti přestupku; sdělení o ukončení vymáhání pohledávky a o zániku trestnosti přestupku zaslal žalovaný žalobci dne 15. 5. 2023. Žalovaný tak nesouhlasil s tím, že by byl ve věci nečinný, protože došlo k pravomocnému ukončení přestupkové věci žalobce.

Replika žalobce

4. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného konstatoval, že žádné usnesení ve věci nebylo vydáno a pokud ano, tak nebylo žalobci doručeno; řízení ve věci nebylo zákonným způsobem ukončeno, toto tedy stále běží, a žalovaný je vzhledem k nevydání konečného rozhodnutí ve věci nečinný. Zdůraznil, že není jasné, co má představovat ono údajné usnesení o zániku trestnosti přestupku. Dle § 86 odst. 1 písm. h) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže odpovědnost za přestupek zanikla. Poukázal na to, že žalovaný ani netvrdí, že vydal usnesení o zastavení řízení, ale pouze jakési usnesení o zániku trestnosti přestupku. Lze tedy dle žalobce vyjít z toho, že usnesení o zastavení řízení nevydal. Uvedl, že i kdyby takové usnesení vydáno bylo, tak žalobci nebylo doručeno, přičemž řízení je skončeno teprve nabytím právní moci Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

usnesení o zastavení řízení. Žalovaný přitom ani netvrdí, že takové usnesení žalobci doručoval nebo dokonce doručil. Zdůraznil, že v daném případě není speciální právní úpravou správní řád, ale zákon o odpovědnosti za přestupky, jenž v § 86 odst. 2 stanoví, že usnesení o zastavení řízení podle odstavce 1 písm. d), e), f), i), j), k), m) a n) se pouze poznamená do spisu. Usnesení o zastavení řízení podle § 86 odstavce 1 písm. h) zákona o přestupcích se účastníkovi řízení zasílá.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem souhlasili.
6. Soud připomíná, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
7. Z práve uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen těch rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání takových rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. Dále je třeba mít na paměti, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.
8. V této souvislosti soud podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobce nebyl aktivně legitimován k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu. Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek, aby předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť dne 2. 5. 2023 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, kterému nebylo vyhověno, neboť krajský úřad žádost o ochranu před nečinností postoupil žalovanému jako věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
9. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalovaný příkazem ze dne 18. 10. 2022, č. j. ODSH 35247/2022 JC, č. spisu 2022/008416, uznal žalobce vinným přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky X nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 24. 3. 2022 ve 14:47 hodin na dálnici D8, tunely Radejčín a Prackovice, 59,5 až 58 km, ve směru jízdy na Prahu, blíže neustanovený řidič řídil vozidlo, jemuž automatizovaným silničním rychloměrem UNICAM/CAM16002361 používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla naměřena rychlost jízdy po odečtení odchylky 97 km/h, čímž řidič vozidla registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost 80 km/h o 17 km/h. Dopravní značkou, která v daném místě omezovala nejvyšší dovolenou rychlost, byla dopravní značka B20a. Za uvedený přestupek provozovatele vozidla žalovaný uložil žalobci pokutu ve výši 2 000 Kč.

10. Výše uvedený příkaz byl doručován adresátu: „V. K. (r. X), X“, přičemž dle doručení založené u č. l. 6 správního spisu byla zásilka připravena k vyzvednutí ode dne 21. 10. 2022 a byla vhozena do schránky dne 8. 11. 2022. Dne 2. 4. 2023 žalobce prostřednictvím e-mailu s kvalifikovaným podpisem podal odpor. Na podaný odpor reagoval žalovaný sdělením ze dne 3. 4. 2023, v němž uvedl, že příkaz ze dne 18. 10. 2022 nabyl právní moci dne 9. 11. 2022; toto sdělení žalovaný zaslal žalobci na adresu X. Ve správním spisu je založena i reakce žalobce na upomínku k zaplacení nedoplatku, v němž se uvádí, že mu nebyl doručen žádný příkaz č. j. 2022/008416 (pozn. soudu – jde o číslo spisu uvedeném na příkazu ze dne 18. 10. 2022), přičemž žalovaného informoval, že je projednáván jeho odpor proti příkazu č. j. ODSH 35247/2022 JC. Ve správním spisu je obsaženo i usnesení Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 11. 5. 2023, č. j. KUUK/071268/2023/ODSA/Fid, kterým krajský úřad žádost žalobce o ochranu před nečinností postoupil žalovanému jako věcně a místně příslušnému správnímu orgánu k posouzení, zda nejsou splněny podmínky pro provedení přezkumného řízení, případně pro obnovu řízení.
11. Ve správním spisu se poté nachází sdělení žalovaného ze dne 15. 5. 2022, č. MULOP00704F6, v němž je obsaženo, že žalovaný celý případ pečlivě překontroloval a zjistil, že při „kontrolě adresy IZSR v softwarovém programu pro zpracování přestupků radarového měřicího systému došlo k systémové chybě, při které program doručoval písemnosti na trvalou adresu provozovatele vozidla, a to na adresu X, ale pan V. K. má v registru obyvatel uvedenou doručovací adresu a to: X. Jelikož se správní orgán o přestupku ze dne 24.03.2022 dozvěděl 12.04.2022 a vzhledem k systémové chybě v doručování, nemůže správní orgán konstatovat jinak, než že tímto odpovědnost za přestupek zanikla.“ Toto sdělení zaslal žalovaný krajskému úřadu a žalobci (na adresu X), přičemž u žalobce byla zásilka připravena k vyzvednutí ode dne 16. 5. 2023 a k jejímu vhození do schránky došlo dne 30. 5. 2023.
12. Ve správním spisu se též nachází usnesení ze dne 15. 5. 2023, č. j. ODSH 35247/2022 JC, č. spisu 2022/008416, které bylo poznamenáno do spisu, podle něhož žalovaný podle § 76 odst. 1 písm. f) a § 76 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky odložil přestupek žalobce, který žalovanému oznámila Policie České republiky dne 12. 4. 2022, neboť odpovědnost za přestupek zanikla.
13. Podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže odpovědnost za přestupek zanikla. Podle § 76 odst. 3 téhož zákona usnesení o odložení věci podle odstavců 1 a 2 se pouze poznamená do spisu. Správní orgán o odložení věci vyrozumí osobu dotčenou jednáním podezřelého z přestupku, je-li mu známa. Pokud by vyrozumění osoby podle věty druhé bylo spojeno s neúměrnými obtížemi nebo náklady, doručí je správní orgán veřejnou vyhláškou; ustanovení § 66 se nepoužije.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

14. Z § 86 odst. 1 písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže odpovědnost za přestupek zanikla.
15. Žalobce namítal, že žalovaný byl po podání odporu povinen pokračovat v řízení a vydat ve věci konečné rozhodnutí, a že tak neučinil. Předně soud zdůrazňuje, že z výše popsané rekapitulace obsahu správního spisu plyne, že příkaz ze dne 18. 10. 2022, č. j. ODSH 35247/2022 JC, č. spisu 2022/008416, nebyl žalovaným doručován na doručovací adresu žalobce, kterou měl žalobce uvedenu v registru obyvatel. Z tohoto důvodu nebyla zásilka s předmětným příkazem, která byla vhozena na adresu X, do schránky, řádně oznámena, neboť doručení této zásilky nebylo účinné. Za okamžik doručení příkazu je tak nutno považovat až den 1. 4. 2023, kdy předmětný příkaz předal žalobci jeho syn, jak tvrdil sám žalobce již v odporu proti příkazu. Podáním odporu žalobcem dne 2. 4. 2023 byl příkaz ze dne 18. 10. 2022, č. j. ODSH 35247/2022 JC, č. spisu 2022/008416, zrušen.
16. Soud podotýká, že příkaz, proti kterému byl podán odpor, nelze považovat za rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, takovým příkazem však bylo obviněnému oznámeno zahájení řízení ve smyslu § 32 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2021, č. j. 5 As 75/2019-24, ze dne 7. 4. 2021, č. j. 8 As 109/2020-44, a ze dne 7. 10. 2020, č. j. 3 As 48/2018-43).
17. Po podání odporu proti příkazu žalovaný usnesením ze dne 15. 5. 2023, č. j. ODSH 35247/2022 JC, č. spisu 2022/008416, které bylo poznamenáno do spisu, odložil podle § 76 odst. 1 písm. f) a § 76 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky nadepsaný přestupek žalobce, neboť odpovědnost za tento přestupek zanikla. Z uvedeného usnesení, které je obsaženo ve správním spisu, je tak zřejmé, že žalovaný postupoval dle § 76 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť byl toho názoru, že řízení o přestupku žalobce nebylo zahájeno, a proto mohl věc usnesením, které je možno poznamenat do spisu, odložit, protože odpovědnost žalobce za přestupek zanikla.
18. Podle § 76 odst. 3 věty druhé správního řádu přitom platí, že o usnesení, které se pouze poznamená do spisu, se účastníci vhodným způsobem vyrozumí; takové usnesení nabývá právní moci poznamenáním do spisu. Usnesení ze dne 15. 5. 2023 tak poznamenáním do spisu nabylo právní moci. Soud dále poznamenává, že sdělením ze dne 15. 5. 2023, které bylo žalobci vhozeno do schránky na jeho doručovací adresu, žalovaný též vyrozuměl žalobce o tom, že odpovědnost za jeho přestupek ze dne 24. 3. 2022 zanikla.
19. Soud proto shrnuje, že žalovaný nebyl nečinný, neboť usnesením poznamenaným do spisu ze dne 15. 5. 2023, č. j. ODSH 35247/2022 JC, č. spisu 2022/008416, o jehož obsahu byl žalobce vyrozuměn sdělením ze dne 15. 5. 2023, bylo řízení o přestupku žalobce ze dne 24. 3. 2022 odloženo.
20. Pro tento typ soudního řízení není podstatné, zda je pravomocné usnesení o odložení řízení o přestupku žalobce věcně správně a zda byly splněny podmínky pro jeho vydání dle § 76 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je totiž soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci došlo k vydání rozhodnutí, což v projednávané věci bylo splněno. Žaloba tak nemůže být úspěšná, neboť žalovaný nebyl v daném řízení nečinný.
21. Pro posouzení daného případu je tak zcela nerozhodná argumentace žalobce obsažená v replice k vyjádření žalovaného, že řízení o přestupku žalobce mělo být usnesením, které je nutno účastníkům řízení zaslat, zastaveno podle § 86 odstavce 1 písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky. Tato argumentace, jakkoli by byla správná, totiž nic nemění na tom, že žalovaný v daném přestupkovém řízení nebyl nečinný.
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

22. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
23. Současně v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, ani jejich náhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. prosince 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.